

Tid, thi man kan være sikker paa, at det er ikke sidste Gang, der kommer til at foreligge Forslag i samme Retning som dette.

Ministeren for Kirke- og Udvisevæsenet (Goss): Ja det er højt sandsynligt, at det ikke er sidste Gang, der kommer til at foreligge Forslag i den Retning, som dette Lovforslag omhandler, det er ganske naturligt med de stigende Byrder, og naturligt, uagtet jeg ikke, lige saa lidt som det ærede Medlem, har nogen Frygt for en særlig Udsjæthed eller Rundhaandethed fra Skoleraadens Side. Den fornuftige Økonomi fra Skoleraadens Side er vist al Tid bleven fulgt og i den Henseende støttet af Ministeriet, men til fornuftig Økonomi maa jo ogsaa henregnes det at skaffe de fornødne, passende og rimelige Pensioner og Uderstillag til Lærere, og de mange andre Udgifter, som det ærede Medlem omtalte. Derjom der nu altsaa i Fremtiden skulde blive Spørgsmaal om at gaa højere op med Hensyn til Vigningerne, saa kan det være meget naturligt, og jeg skal heller ikke have noget imod den Tanke at overveje, om der ikke er andre Veje at gaa end den, som dette Lovforslag i Henhold til Lovgivningen og den gældende Praksis er slaaet ind paa. Jeg kan godt tænke mig Rimeligheden af en af de to Udveje, som det ærede Medlem paaapegede. For saa vidt der der særlig antydedes en Tilbagevenden til Loven af 1856 fra Loven af 1870, forstaar jeg det saaledes, at det er en Tilbagevenden ikke med Hensyn til det kvantitative, for det er jo udelukket, men med Hensyn til den Begrænsning, som Loven af 1870 sætter for Anvendelsen af Statstilskuddet til Skolefondene. — Naar jeg har forelagt dette Lovforslag, som det er stet, uden at overveje eller tænke paa, om der kunde være Tale om en Reform af Lovgivningen, saa er det væsentlig gjort af Hensyn til den stedfindende Praksis, og fordi den Forhøjelse, der her er Tale om, ikke fører ud over det Maal, hvortil allerede forskellige Skoleraad i Henhold til de gældende Love ere besøje til at gaa, og det forekommer mig, at først naar man vilde gaa ud over dette Maal, som allerede er naaet af adskillige Skoleraad, først da kunde der være en naturlig Anledning for Ministeren til at tage under Overvejelse, om man i det hele kunde lempe den gældende Ret med Hensyn til Maaden, hvorpaa Indtægten til de paagældende Udgifter skulde skaffes til Veje. Men i Princippet har jeg altsaa intet at indvende imod at tage det under Overvejelse. Jeg kan ogsaa erkende, at der er noget un-

turligt i den Forandring, som Loven af 1870 foretog i Loven af 1856, men jeg antager, at jeg er i Overensstemmelse med det ærede Medlem i den Henseende, at det ikke faar nogen Indflydelse paa Spørgsmaalet om den nu foreliggende Lovs Bedtagelse, der som sagt ikke gaar ud over det Maal, for hvilket Lovgivningen og Praksis har givet Hjæmel i lang Tid.

Th. Nielsen: Med det Svar er jeg vel fornøjet, thi jeg venter, at det ikke vil vare længe, inden vi komme ud over 1 Kr. 50 Ore, som er det Vælsø, 11 Amtsråd have lignet pr. Td. Hartkorn. Jeg siger, at jeg tror ikke, det vil vare længe, inden der kommer en ny Forhøjelse, og naar den ærede Minister til den Tid vil tage denne Sag under Overvejelse, kan jeg ikke andet end være tilfreds dermed.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om en Forandring i § 16 af Lov 19de Februar 1861 om en Omordning af de kommunale Skatter i Staden København.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 161—200.

Der var til denne Behandling stillet følgende Vædringsforslag:

Af Mægen:

1) I 2det Stykkes 4de Linie indskydes efter „en Femtedel“ følgende: „dog at Indkomsskatten ikke derved bliver mere end 4½ pCt. af Skatteindtægten, og“.

2) Der tilføjes et nyt Stykke saalydende:
„Denne Lov gælder i 5 Aar efter dens Strafftræden.“